

γύτερον πρὸς τὴν Σταμπούλ ἢ τὸ Pontiriccolí, ἡ διαφορὰ θὰ εἶναι κάπως μεγαλειτέρα.

Μαῦτον 3 πρὸς τὴν Σηλυβρίαν ὥραι 5 3)4 μίλια 17.

Ἀναχωροῦντες ἐκ Μεγάλου Τσεκμετζε ἄμα ὡς διήλθομεν τὰς γεφύρας καὶ ἤρχισαμεν νὰ ἀνερχώμεθα τὸν λόφον, διήλθομεν δύο μικρὰ χωρία ἀμφοτέρω κατοικούμενα ὑπὸ Ἑλλήνων, ἔν πρὸς τὰ δεξιὰ καλούμενον Πλάγια, τὸ ἕτερον πρὸς τὰ ἀριστερὰ καλούμενον Καλικράτεια. Μετέβημεν ἐκεῖσε διὰ τὴν φήμην τοῦ καλοῦ ἐκεῖ οἴνου τὴν ὁποίαν εὔρομεν ἀληθεύουσιν. Ἴσως ἐντεῦθεν πιθανὸν ἔχει καὶ τὸ ὄνομα, τῆς λέξεως «κρασι» οὔσης τῆς μόνης ἐν χερσὶ παρ' αὐτοῖς πρὸς δὴλωσιν τοῦ οἴνου. Καὶ ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ τ καὶ σ δὲν εἶνέ τι παράδοξον. Ἡ ἴσως τὸ ἀληθές ὄνομα ἦτο Χαλικράτεια, ὅπερ ἐλησμόνησαν, διότι δὲν προφέρουσι τὸ χα ὡς κα ὡς πράττομεν ἡμεῖς ἀλλ' ὡς ἰσχυρὸν λαρυγγόφωνον πνεῦμα, ὡς θὰ σᾶς ἐξηγήσω διὰ ζώσης φωνῆς, ἂν ζήσωμεν καὶ συναντηθῶμεν. Συγχωρήσατέ μοι τὴν μικρὰν αὐτὴν παρέκβασιν. Ἡμῖν ὑποχρεωμένοι διὰ τὸν καλὸν οἶνον νὰ εἶπω κάτι περὶ τοῦ χωρίου. 6 ἢ 7 περίπου μίλια ἐντεῦθεν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κεῖται ἓν μικρὸν χωρίον ἐπὶ ἐνὸς ἀκρωτηρίου ἐστραμμένον πρὸς τὴν θάλασσαν· τὸ ὄνομα δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθω (πρόκειται προφανῶς περὶ τῶν Δημοκρατείων Σημ. Μεταφρ.). Ἐν μίλιον πορρωτέρω διέβημεν ἓν μικρὸν ὄρυκτιον καὶ ἓν μίλιον πορρωτέρω (τ. ἔ. εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ δρόμου πρὸς τὴν Σηλυβρίαν) διήλθομεν ἓν μικρὸν ἡρειωμένον χωρίον ἀκριβῶς παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν. Τῆς ὁδοῦ εὐρισκομένης ἐπὶ τῆς ἄμμου τὸ χωρίον κεῖται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς. Ἐν τῇ Τουρκικῇ Κούμ μπουογκὰς ἦτοι ἀμμόδης κοινότης ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κονομολέξις παρεφθαρμένη ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Κούμ, ὅπερ σημαίνει ἄμμον. Εἶχομεν πολὺ ὠραῖον οἶνον ἐκεῖ ἰδίᾳ ἓν μικρὸν εἶδος Claret (εἶδος Βορδιγαλλεῖου οἴνου εἰθισμένον ἐν Ἀγγλίᾳ Σημ. Μεταφρ.). Ὑπῆρξεν ἐκεῖ εἰς τὸ παρελθὸν ἓν μικρὸν φρούριον ἀλλ' ὅλοι οἱ μεγάλοι λίθοι ἐξήχθησαν καὶ μετεκομίσθησαν εἰς Σταμπούλ. Τὸ Βαλιδὲ-τζαμισὶ καὶ τὸ Βαλιδὲ-Χάν τ. ἔ. τῆς Βασιλομήτορος τὸ τέμενος καὶ τὸ δημόσιον Χάνι ἢ ὁ ξενὸν ἐκτίσθη διὰ μέρους ἐξ αὐτῶν (τῶν λίθων). Ἄπαξ διὰ παντὸς ὀφείλω νὰ σᾶς εἶπω ὅτι πέριξ τῆς Σταμπούλ ἐπὶ πολλὰ μίλια οἱ Τοῦρκοι ἔλαβον σχεδὸν ὅλους τοὺς κομψοὺς λίθους, οὓς ἠδύναντο νὰ εὔρωσιν, ἵνα ἀνεγείρωσι τὰς οἰκοδομὰς αὐτῶν ἐν τῇ πόλει οὕτως ὥστε ἐλαχίστας πρέπει νὰ περιμένη κανεῖς ἐπιγραφὰς ἢ μνημεῖα ἀρχαιολογικὰ ἰδίᾳ ἐν Θρακῇ ἢ ὁπουδήποτε πλησίον τῆς παραλίας τῆς Προποντίδος, ὁπόθεν ἡ μετακόμισις διὰ θαλάσσης εἶναι εὐχερής, εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲν ἀπομένει ἢ τὸ ἔσω μέρος τῶν τειχῶν ἀρχαίων οἰκοδομῶν (ἢ Mediana = τὸ μέσον), ἐνῶ τὸ περίβλημα ἢ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν μέρος ἐπειδὴ ἀπετελεῖτο ἐκ καλοῦ λίθου κατεδαφίσθη

John Covel: 1675  
Expedit in A. G.

Kovif 22912  
v. 179  
in Nov. M. B. 1811  
v. 1811

Βαλιδὲ-τζαμισὶ  
v. 1811  
v. 1811  
v. 1811  
v. 1811

καὶ διετέθη. Τοῦτο ὑπῆρξεν ὡραῖον χωρίον ἀλλὰ τώρα δὲν εἶναι τίποτε. Ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νομίζω ὅτι εἶναι τὸ *Callum*, τὸ ὁποῖον τὸ Ὀδοιοπορικὸ (*Itinerar*) τοποθετεῖ εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Ἀθύρων καὶ Σηλυβρίας.

Δύο μίλια ἐκεῖθεν διερχόμεθα ἐν ἄλλο ὡραῖον ἐμπορικὸν χωρίον καὶ πλούσιον καὶ διότι κεῖται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ διότι ἔχει μικρὸν λιμένα στὰ μικρὰ πλοῖα. Ὀνομάζεται Τουρκιστὶ Μπογκάτος, ἑλληνιστὶ Πεβάτο (οὕτω δι' ἑλλ. στοιχείων Σημ. Μεταφρ.). Οἱ κάτοικοι εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον Ἕλληνες, ἀλλ' ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ εἶναι πολλοὶ Τούρκοι. Ἰσταται ἔτι ἐκεῖ εἰς μικρὸς πύργος μετὰ πολὺ παχέων τειχῶν, ὅστις μετεποιήθη νῦν εἰς ἀποθήκην. Τρία μίλια ἐκεῖθεν εἰσερχόμεθα εἰς ἐν βαλτώδες ἔδαφος, ὅπερ διερχόμεθα δι' ἐνὸς λιθοστρώτου (καλδρίμι) καὶ τριῶν λιθίνων γεφυρῶν ἐκαστῆς ἀποτελοῦσης ἐν τόξον, ἐπὶ ἰσαριθμῶν μικρῶν ὀρεμάτων βαθέων μὲν, ἀλλὰ λίαν στενῶν, ἅτινα ἐγνοῦμενα ἐκεῖ πλησίον εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν (ἥτις καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ φαίνεται πρὸς τὴν ἀριστεράν μας χεῖρα) εἰς μίαν ἀνεκτά εὐρεῖαν διώρυγα. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον ὀρεῦμα, ὅπερ ἀξίζει τὸ ὄνομα ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Τσεκμετζὲ μέχρις Ἡρακλείας. Τέσσαρα μίλια πορρωτέρω ἐρχόμεθα εἰς τὴν Selibria ἢ Selivria.

(Ὅρα συνέχειαν εἰς Γ' τομὸν, σελ. 128 κ. ἐ.)

Μαῖον 5 πρὸς τὴν Τσόρλον

(Chiorloo τὸ προφερόμεν) 8 1/2 ὥρ. 25 μίλια

Ἀναχωροῦντες ἐκ Σηλυβρίας ἀφίνομεν τὴν θάλασσαν (ἀφοῦ τὴν εἴχομεν καθ' ὅλον τὸν δρόμον πρὸς τὰ ἀριστερά μας) καὶ ἀναβαίνομεν ἀνηφορικὸν ὕψωμα εἰς μίαν καθαρὰν χέρσον χώραν, ὡς πράγματι ὅλος ὁ δρόμος πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν εἶναι χέρσος σπανίως ἐν δένδρον ἐκτὸς ὀλίγων, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἴδῃ τις περὶ τὴν Τσόρλον. Ἐξ αὐτοῦ δύνασαι νὰ φαντασθῆς ποῖον ὡραῖον κυνήγιον καὶ ἱερακοθηρίαν ὁ Μέγας Κύριος ἔχει ἐδῶ.

Ἀκριβῶς κάτωθεν τῆς Σηλυβρίας ὄρει ἐν μικρὸν ὄυακίον, ὅπερ εὐρύνεται σχηματίζον εἶδος λιμνίσκης πλησίον αὐτῆς τῆς πόλεως. Ὑπεράνω τοῦ ὄυακίου αὐτοῦ ἐπεράσαμεν διὰ μιᾶς γεφύρας μὲ τέσσαρα τόξα, καὶ ἐν τέταρτον τοῦ μιλίου πορρωτέρω εἰσῆλθομεν εἰς ἐν βαλτώδες ἔδαφος, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι μία πολὺ ὡραία λιθίνη γέφυρα ἐκ 32 τόξων καὶ μὲ τὴν ἀνοδὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων εἶναι 450 περίπου βήματα. Τὸ ὕδωρ κάτωθεν ἦτο ὀλίγον καὶ δὲν ἔτρεχεν, ὅπερ μ' ἔκαμε νὰ συμπεράνω, ὅτι ἡ γέφυρα ἐκτίσθη διὰ περίπτωσιν πλημμυρῶν κατὰ τῶν χειμῶνα, αἵτινες δύναται κατ' ἀνάγκην νὰ συμβοῦν ὑπὸ τῆς βροχῆς ἐκ τῶν